

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21

השופטת אסתר חיות
יושבת ראש ועדת הבחירות המרכזית

תב"כ 16/20

העותר: שחר בן מאיר

נגד

- המשיבים:
1. בנימין נתניהו
 2. סיעת הליכוד
 3. עיתון ישראל היום בע"מ
 4. עמוס רגב
 5. שלדון אדלסון
 6. היועץ המשפטי לממשלה

בקשת העותר לביטול פסק דין מחמת מירמה

בשם העותר: בעצמו

החלטה

1. העותר עתר בתקופת הבחירות לכנסת ה-20 לצו מניעה לפי סעיף 17 ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק דרכי תעמולה), לפיו יאסר על המשיב 3, העיתון "ישראל היום" (להלן: ישראל היום) לבצע תעמולה לטובת המשיב 1, וזאת בהתאם להגבלות הקבועות בסעיף 10 לחוק דרכי תעמולה בעניין תעמולת בחירות במודעות מודפסות.
2. עתירתו של העותר נדחתה על ידי כב' השופט ג'ובראן, בתפקידו כיושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-20, בין היתר בשל כך שהעותר לא הוכיח זיקה בין המשיב 1 למשיב 3 (ראו סעיפים 53, 56 ו-57 להחלטת השופט ג'ובראן מיום 24.2.2015).

עמוד 1 מתוך 3

3. לטענת העותר התשובה שנמסרה ליו"ר ועדת הבחירות במענה לעתירה וכן התצהיר שניתן בתמיכה לה מטעם ראש מטה הבחירות של הליכוד דאז, שלמה פילבר (להלן: פילבר), אינם אמת. בטענתו זו נסמך העותר על פרסומים בתקשורת מהעת האחרונה בדבר חקירה שמנהלת משטרת ישראל נגד ראש הממשלה ונגד ארנון מוזס, המוציא לאור של העיתון ידיעות אחרונות (להלן: מוזס), בנוגע לביצוע עסקה הקשורה ב"ישראל היום". מתוך פרסומים אלה מבקש העותר ללמוד על זיקה בין ראש הממשלה ל"ישראל היום" ועל כך שההצהרות של ראש הממשלה בתגובה לעתירה וכן תצהיר פילבר לא היו אמת. על כן, מבקש העותר כי היועץ המשפטי לממשלה (המשיב 6), ימסור לו תחת חיסיון את העתק תמליל ההקלטות של השיחות שנערכו בין ראש הממשלה ובין מוזס. לחלופין מבקש העותר כי תמליל השיחות יועבר לעיון יו"ר ועדת הבחירות המרכזית. עוד מבקש העותר כי בהתאם לאותו תמליל שיחות אקבע כי ההחלטה שניתנה בעתירה שבכותרת על ידי כב' השופט ג'ובראן, היא החלטה אשר התבססה על ראיית מירמה ועל כן יש לבטלה. העותר מצייין כי הוא מביין שאינו יכול לקבל את הסעד המקורי שנתבקש בעתירתו, אך השארת ההחלטה בתוקפה משמעותה לטענתו כי גורמים נוספים, כמו מבקר המדינה, ימשיכו להתבסס עליה והיא עשויה אף "לעמוד לו לרועץ", ככל שיבקש להגיש עתירה דומה בעתיד.

4. לאחר עיון בעתירה ובנספחים לה, ובתוקף סמכותי לפי סעיף 8 להוראות הבחירות (דרכי תעמולה) (סדרי הדין בעתירות ובעררים), התשע"ה-2015, החלטתי לדחות את העתירה על הסף משום שהיא אינה מגלה עילה למתן צו.

5. העותר מבקש, כאמור, כי אורה למשיב 6 שיעביר לו העתק מתמליל של הקלטות המתעדות שיחות שנערכו, לכאורה, בין ראש הממשלה למוזס ולחלופין כי תמליל זה יועבר לעיוני. דא עקא, העותר אינו מצביע על הוראה כלשהי בדין המקנה ליו"ר ועדת הבחירות המרכזית סמכות ליתן צו המורה לרשויות האכיפה למסור לידי או לידי מאן דהוא ראיות מתוך חקירה משטרתית ובעודה מתנהלת. העותר מוסיף ומבקש לבטל את החלטתו של כב' השופט ג'ובראן מחמת מרמה. אלא שלבד מטענות המבוססות על פרסומים בתקשורת ולפיהן "אם אכן התוכן שלהם [של ההקלטות] הוא כפי שפורסם, מדובר במעשה חמור מאין כמוהו" (פסקה 41 לבקשה), לא הציג העותר כל ראיה התומכת בטענות שהעלה ובסעד שביקש. למותר לציין כי פרסומים בתקשורת, הם לבדם, אינם מהווים ראיה לאמיתות תוכנם (ר', למשל, בג"צ 2148/94 גלברט נ' יו"ר ועדת החקירה לבדיקת אירוע הטבח בחברון, פ"ד מח(3) 573, פסקאות 9-10 לפסק דינו של השופט חשין (1994); רע"א 3600/16 אלמוג נ' נוגם תמרוקים בע"מ, פסקה 8 (8.8.2016)).

6. מן הטעמים שפורטו לעיל, העתירה נדחית.

משלא נתבקשה תגובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ג בטבת התשע"ז (11.1.2017).

אסתר חיות
שופטת בית המשפט העליון
יושבת ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-21